

maal op til nøje Overvejelse. Denne Bevilling til den folkelige Universitetsundervisning saavel som andre Bevillinger vedrøre ikke Københavns Kommune. Her er mange Foreninger, som staa i Forbindelse med den folkelige Universitetsundervisning, der have holdt en Række Foredrag her i København, men hertil er der ikke modtaget nogen som helst Understøttelse fra Statens Side. Disse 8,000 Kr. ere Penge, der udelukkende anvendes udenfor København. Der er dog en lille Rest bleven staaende af denne Bevilling. Som den ærede Ordfører (Pedersen-Nyskov) omtalte, findes der 2,000 Kr. paa Universitetets Konto i dette Øjemed, og disse 2,000 Kr. gives til en Centralledelse for hele Folkeuniversitetsbevægelsen. Det er fra denne Centralledelse, at Foredragene her i København og ud over det øvrige Land ordnes, ledes, planlægges, Foredragsholdere o. s. v. skaffes herfra. Naar nu disse 2,000 Kr. blive staaende, hvad jeg haaber, de maa, bliver alligevel den Ramme eller det Centrum staaende, hvorfra Bevægelsen har været ledet, og det faar saa vise sig, hvor megen Kraft og Bæreevne der er i denne Sag, saa at det er muligt, at den kan holdes oppe i det kommende Aar alligevel.

Spørgsmaalet om Masseundersøgelse af vort Folk har ogsaa været til Forhandling i Finansudvalget. Det drejer sig om en Masseundersøgelse af vort Folks Legemsbygning og øvrige fysiske Forhold. Det er en Bevilling paa 3,500 Kr., men Bevillingen i den Skikkelse, hvori den gives nu, har kun ringe Sympati hos mig. Naturligvis kan det være interessant at vide, hvor mange af os der har brune Øjne, og hvor mange der har blaa Øjne, hvor mange der er rødhaarede, og hvor mange der er sorthaarede, hvor mange Kortskaller og hvor mange Langskaller der findes i vort Land. Men jeg siger, at Undersøgelsen af de voksne Mennesker her i vort Land har meget ringe Interesse for mig. De voksne ere nu en Gang det, de ere, og blive ikke anderledes. De have faaet deres Skavanker (*Landbrugsministeren* [Anders Nielsen]: De blive værre og værre). Ja, de blive værre og værre med Alderen, det er sandt nok, men det har ikke megen Interesse at holde nogen Statistik over det. Vi ældre ere snart saa slette og daarlige, som vi kunne blive. Det, der derimod havde Interesse, var at undersøge vore Børn. Det har netop sin store Interesse at faa at vide, hvordan Forholdene ere for deres Vedkommende, det har sin Interesse at faa at vide f. Eks., hvor mange Børn i dette Land der er underernærede,

hvor mange Børn der lider af fysiske Svagheder, og hvor mange Børn der f. Eks. lider — og det gøre de allerfleste — af daarlig Tandbesætning o. s. v. Det er Forhold, som have stor Interesse, og hvis man undersøger dette og tillige Børnenes Vægt og Vækst o. s. v., vil man i mange Tilfælde blive klar over, at der er noget galt med dette eller hint Barn, og naar Forældrene eller paarørende blive gjorte opmærksomme herpaa, vil man søge at rette Fejlene. Det er netop, naar Fejl oplyses, og Fejl rettes hos Børnene, at en saadan Undersøgelse kan komme til at gavne de vedkommende for hele Livet. Jeg føler mig overbevist om, at en af Grundene til, at særdeles mange af de Børn eller unge Mennesker, der nu findes omkring paa de Opdragelsesanstalter, vi i Gaar behandlede under Justitsministeriet, befinde sig paa dem, er, at man har forsømt dem, da de vare smaa, da de gik i Skole. Det vilde have vist sig, at hvis man havde fulgt disse Børns Udvikling, vilde man have kunnet paavise, at det ofte er fysisk Svaghed, som har bevirket, at disse Børn senere ere blevne Oversiddere, ere komne paa gale Veje, ere skejede ud o. s. v. Havde man i Tide været opmærksom paa dette Forhold, vilde vi sikkert have kunnet spare mange af de Penge, der nu anvendes til de Børn, som findes paa de nævnte Anstalter. Jeg siger, at saaledes som Bevillingen er nu, har jeg ikke Sympati for den, men hvis denne Bevilling kunde anvendes i det Øjemed, jeg antydede, nemlig paa vore Børn, vilde den kunne gøre stor Nytte og skulde faa vor varmeste Støtte.

Jeg skal saa omtale et lille Forslag, det drejer sig om 50,000 Kr. til Erhvervelse af Øen Livø og 19,400 Kr. til at drive en Anstalt for saakaldte antisociale, som man vil indrette der. Antisociale maa nu ikke forveksles med Antisocialister, det er ikke dem, der skulle paa denne Anstalt; men antisociale ere dem, der ere farlige for Samfundet, som til Tider kunne blive helt rasende, og som ikke finde sig i Indespærring i en Anstalt, men som skulle sendes hen paa saadan en øde Ø og anbringes der. Fra Øen Livø, der ligger i Limfjorden, kunne de vanskeligt flygte, og de kunne altsaa gaa i forholdsvis Frihed deroppe. Vi ville, som sagt, gerne være med til at yde denne Bevilling og tro, at den kan gøre nogen Gavn.

Jeg har saa til Slutning kun et Spørgsmaal til at omtale, men det er ogsaa det, som jeg anser for det vigtigste af alt det, jeg har at anføre i Dag. Det drejer sig